

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre . . . 2—
Fél évre 4—
Egész évre K 8—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy óra 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Falun.

Írta: Csukovits Sándor.

Néhány napig csendes falunknak üde levegőjét élvezem. El-elnézem az Istenáldotta föld bízatos termését, a népnek szorgos aratási munkáját s eszembe jutnak — ha jól tudom — Vilmos császárnak szavai: a mostani háborút ketten vivják meg: a harcban állók és az otthonmaradottak. Vitézeink hősi harcukkal távortartják életető hazai földünköt az ellenség pusztító erejét, az itthonmaradottak pedig szorgalmas munkájukkal felveszik a küzdelmet a kihatározó veszélyével.

Látom Isten áldását a termőföld, az élet mezején, s olvasom a sikeres küzdelmet a halálmezején s bizonyossá válik lelkemben a meggyőződés, hogy küzdelmünk minden téren elnyeri a győzelem koszorúját.

Boldog falu, szerencsés vidék! Itt ugyan az ember nem veszi észre, hogy ott a távolban milyen pusztításnak a nyomai jelzik az ádáz küzdelmet. S mégis, amint falunk rendes életében gyönyörködik lelkem, képzeletemben elpusztított, felégetett falvak romjai jelennek meg. Látom a gránátoktól feltört mezőt, amelyen csak nem régen a búzakalász tengere hullámozott, s hallom a családi fészkekből menekülőknél jajsavát!

Boldog vidék, amelyet a háborúnak vihara nem érint!

S méltán sóhajt fel a városi ember: boldog falusiak! kik nem érzitek annyira

az életnek háború okozta nehézségeit, kiket nem ver le a nyomasztó drágaság. Boldog termelők, akik éppen a nehéz viszonyokban tudjátok legjobban értékelni fáradozástok eredményét! Mennyivel nehezebb a városi embernek s különösen a hivatalnok-osztálynak az életküzdeme, amely osztálynak nincsen eladni valója, amely csak venni kénytelen s amelytől a társadalom mégis a legtöbb áldozatkészséget kívánja!

Bizony, ha valamikor, úgy most kirívó az ellentét a falusi és városi élet között, de ezt az ellentétet eloszlatja a megnyugvás érzése, melynek a jobb jövő reményében mindnyájunk lelkébe kell szállnia.

Közös a reményünk, közös a fájdalomunk. A háború gyásza felkeresi a szegények kunyhóját, de nem kerül el a fényes palotákat sem. A mi falunkban is hasztalan várja vissza néhány öregedő szülő, aggódó anya, szerető hitves éltük támaszát, fáradságos munkájuk részését. Nem térnek többé vissza, megtették honfiumi kötelességüket, ott pihennek a harc után a közös sírban. Néhányan betegen vagy sebesülten tértek vissza, hogy beszéljenek a nagy küzdelemről...

Kopognak ajtómon s belép az egyik sebesült, Hafner Tamás. Elbeszélgetünk a nagy harcról, a kárpáti titáni küzdelemről, az oroszok visszaszorításáról. Ott harcolt valahol Lemberg táján, látta a gránátosöt, hallotta a srappellek ijesztő sivitását, egyik-másik majd beléje ütközött. Éppen egy

fedezékből küldözgették a muszkát a másvilágra, mikor észrevette, hogy vérzik. Az egyik golyó a jobb vállán keresztül a nyakába furódott. Egy német bajtársa levitte a patakhöz, megmosta és bekötözte sebeit. Majd Bécsben volt a kórházban, ahol kiszedték a golyót. Meg is mutatja, eltette emlékül. Igen emberséges golyó. Most segít az aratásnál, egy hét mulva pedig visszatér a harcba. Szívesen megy vissza, csak azt nem szeretné, ha mint nyomorék térne meg...

Igaz, aratás van. De míg más években ilyenkor a jókedv, a megegyezés és a boldogság dala tölti be a mezőt, most magukba mélyedve végzik munkájukat az emberek s dalszó nélkül tér haza az ifjuság. Dal helyett beszélgetnek arról a másik mezőről, ahol szintén aratás van, de ahol a Halál arat.

Alkonyodik. Amint a háborúról gondolkodom, a távolban felsíró énekek hangjai hatnak be szobámba. Nem vidám, nem pajzán az ének, a vallásos áhitat érzése sírva-bugva tör elő a szivekből. Most térnek vissza mezei munkájukról az orosz-lengyel hadifoglyok. Mária-dalokban sirják el vágyukat családjuk után...

Ráborul az est csendje a falura. Egy-egy tüzhely mellett rá gondolkodnak az emberek: talán a mi fiunk is hadifogoly valahol Oroszországban; valahol a kietlen Szibériában... (Malomháza.)

▼▼▼

TÁRCA

KÖDSZÁLLAT.

Hideg ködújjak — halkan, lágyan
Szőjjenek fátyolt ablakod elé, —
Ne lásd haj! A kopár világot
Dérütött avaron heverő virágot
Szintelen szirmát hogy tépi az ősz

Ne láss összeomló deres hajú fákat:
— Holtak homlokain arany koronát —
Nyár-sírató bús orchidea kelyhén
Ne lásd az irigyek csontökle nyomát...
Fonnyadó nyarak szerte hulló könnyét:
Hogy szedi szépen ezer őszleány
Pici gyújtott mécsként hogy lobognak éjjel
Holtraégett álmok ravatalán...

Hideg ködújjak halkan lágyan
Szőjjék az álmod — mig odakünn
Halottak feküsznek — fehér szitromágyon
S bús bucsudal kél ezüst hegedűn...!

LÁNG ALÁN, tanárj.

Felejtethetlen órák

Írta: Mujzer Béla.

— Az „Új Élet” eredeti tárcája. —

Barna, hullámos hajú leány nézett ki az ablakon az utcára. Szemeiben elhaló fény és valami bánat, vagy csendes lemondás ült. Arca, mint mindig, halvány volt. Tiszta, üde fehérsége, visszaverte a nappali világosság fényét. Ilyen arcról csak a tündérmesékben lehetett olvasni; a királyleányról, akit erdő mélyén, patak partján, vagy tüzet-okádó sárkányok pompás sziklavarában keresett és talált meg a szabadtító lovag.

Tévedés volna azt hinni, hogy az a kedves modorú, álmatag arcú leány ott az ablakban a mostani idők lovagjai után vetette szemeinek igéző tekintetét. Azok a szemek, melyek nevetni és sirni tudtak, hatástalanul siklottak el azokon a tűnő képeken, melyeket az utca produkál. A leánynak meg volt a maga lovagja. Nem ugyan olyan lovag, mint amilyenek a középkorban éltek, melyek állig fegyverben jártak és buzogányukkal olyan sűrűn osztották a halált, hogy jobb szerettek vele meg nem ismerkedni. Ennél finomabb volt a leány lovagja. Modern és okos volt. Éltek benne a kor lelke és kiragyogott belőle, mint az arany az ércből.

Csoda-e hát, ha a leány kinézett az ablakon? — kérdezhetné valaki ezek után. Joggal mondhatnók, hogy „nem”, mert ez a kis tiltó szócska oly bőségesen megmagyarázná a leány pszichológiáját.

A lovag utja ott az ablak alatt vezetett el, hol a leány kitekintett. A dupla

szárnyasablakban megjelenő szende leányfej volt naponta a kedély hőmérője, melyen épügy fokokra voltak osztva az élet könnyű és drága percei, mint ezen a nagy globuszon, melyet évezredek át széppé formáltunk magunknak.

Az ablakból kedves báj suhant ki az utcára és megsimitotta a lovag homlokát és arcát puha, finom szerénységgel. Lesimitotta oldalt hajfűrtjeit, valamit sugott utánna, a merre ment s azután visszatért oda, ahonnan elindult, a csipkefüggönyös ablakhoz. Az a másik valaki, az a titokzatos lovag, ki sokféle nyelven értett, úgy szerette volna a leányt közvetlenül közelről látni. Belenézhetett volna a szemébe. Fehér arcára képzeletben csókot lehelt volna, mint a tavaszi szellő a virágokra. Hálás akart lenni azért a pusztalátomásért, mely neki oly sokat jelentett s amelyért vágyott nagyon régóta és egyszer csak jött magától, mint a szerencse, mely minden embert az életben legalább egyszer megkeres. Jaj annak, aki elszalasztja. Többet sohasem keresi meg és nem tudja az illető, hogy voltaképpen miért is szerencsétlen.

Lovagom — kiről irok — azt az elvet tartotta, ami átment a köztudatba, vagyis, „a férfi sorsa a nő”.

Miért ne kösse ő a szerencsét egy leányhoz, gondolta magában. És hozzá még olyan leányhoz, akit szeret s aki nélkül élni sem tudna már, annyira hozzá nőtt a szíve, a lelke. Mert jól megjegyzendő, hogy nagy dolog ám valakit szeretni. Nagy dolog a háború is, csak hogy azt a gyűlölet, az irigység szítja, míg a szerelem lelki

Ezüst-jubileum a soproni szent. Domonkos rendházban. Vasárnap f. hó 25-én tartotta főt. Musatits P. Gergely, kiérdemült kassai és szombathelyi prior, a helybeli domonkos-rendiek templomában áldozópapságának 25 éves évfordulóját. A jubiláns szerénysége s kifejezett óhaja ellenére, nagyon szép keretek között folyt le az ünnepség. $\frac{3}{4}$ 10 órakor gyülekeztek a soproni „Männer Congregation“-tagjai zászlókkal s fehér ruhás leánykák a sekrestyében. 10 órakor indult a jubiláns fényes segédlettel az oltárhoz. Evangelium után főt. Vordermayer P. Bonifác, spiritualis a rend grázi házában, a ki főt. Musatits P. Gergelynek is spiritualisa volt, s a kívül a főt. P. jubiláns 17 évvel ezelőtt a soproni rend házában együtt működött, megható vonásokkal fejtegette a pap hivatását, működését, méltóságát. Az ünnepélyes nagymise után a férfi Congregatio s a fehér ruhás leánykák gratuláltak a főt. P. jubilánsnak. — Ugy az ezüstmisén, mint az esti ünnepélyes litánián nagyszámu hívő közönség vett részt, kifejezésre juttatva e megjelenésével azt a nagy tiszteletet és szeretetet, a mellyel a Domonkos-rendiek templomát látogató közönség a jubiláló szerzetes iránt viseltetik, ki hosszas betegeskedése dacára a legnagyobb készséggel és önfeláldozással végzi papi teendőit és szívesen áll a hozzá fordulóknak rendelkezésére. Jubileuma alkalmából számos tisztelője és paptársa melegen üdvözölte, kik közé mi is sorakozunk.

Kitüntetett honvédek. A hadseregfőparancsnokság az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásukért a bronz vitézségi éremmel tüntette ki a 18. honvédegyalozredben: Migály Béla tart. hadnagyot, Németh János zászlóst, Steiner Andor őrmester hadapródjelöltet, Schummel Sándor egyévi önkéntes őrmestert, Fölöp Nándor önkéntes tizedest, Csibi Kálmán ezredkürtöst, Varga István, Sinkovics István, Zügn Nándor, Panker István, Havlicsek Rudolf, Tóth Sándor és Dervarics István szakaszvezetőket, Nedval András, Koczán György, Völfer Ferenc és Varga György tizedeseket, Töbor József, Horváth József és Ruiter János őrzetőket Skodnik Ferenc, Varga István, Grafl Rezső, Jancsó Sándor és Janszó Sándor honvédeket, Sodorits Ferenc Nyirő Rudolf és Karner Pál számvivő altiszteket.

Kitüntetés. Molnár Mihály, a 48. cs. és kir. gyalogezred zászlósa, az ellenség előtt tanusított bátor magatartásáért és kitünő szolgálatáért a nagy vitézségi érmet kapta.

Előléptetés. Almásy Zoltán jogszigorló, a 50. számú cs. és kir. gyalogezred hadapródja, ki lapunknak több ízben küldött az olasz harctérről humoros leveleket, zászlóssá lépett elő.

Hősi halál. Oblatt Samu dr. járásbíró, a 18. m. kir. honvédegyalozred főhadnagya f. hó 12-én 37 éves korában hősi halált halt. — Az északi harctéren június 25-én orosz golyótól szíven találva 11 hónapi folytonos harc után hősi halált halt Marinczer László dr., a 12-ik számú cs. és kir. huszárezred t. hadnagya, a nagy arany vitézségi érem és a Signum laudis tulajdonosa, 24 éves korában. Az elhunytban Marinczer György földbirtokos néhai testvéröccsének egyetlen fiát gyászolja. — Steiner Andor okl. mérnök, 18. honvédegyalozredbeli tart. zászlós az északi harctéren ellenséges golyótól szíven találva hősi halált halt.

Kisfaludy József, Szombathely város rendőrfőkapitánya a 7. sz. honvédegyalozrednél katonai szolgálattételre jelentkezett.

Az ipar és kereskedelmi segélyszövetkezet Sopronban múlt pénteken igazgató tanácsülésén Hoffmann Jánost, a soproni sörgyár tisztviselőjét választotta meg könyvelőül, a nemrég elhunyt Eder János helyébe.

Az új vatikáni holland követ. A holland kormány Regout Lajos dr.-t nevezte ki Hollandia rendkívüli-vatikáni követévé.

Halálesetek. Stark Magdolna 84 éves korában, folyó hó 27-én; Autheried Károly magánzó, 72 éves korában folyó hó 28-án elhunytak.

A Vörös-Kereszt-egyesület térzenéje, vasárnap délután ugy a gyűjtő mint hallgató közönség nagy részvételével folyt le. A kedvezőtlen időjárás dacára szép eredménnyel végződött, a mennyiben 2357 K folyt be a Vörös-Kereszt-egyesület részére. Az egyesület a gyűjtésben közreműködő t. hölgyeknek és a nemesszívű adakozó közönségnek hálás köszönetét fejezi ki.

Az új városi kórház. Úgy értesülünk, hogy Töpler Kálmán dr. polgármester indítványt fog tenni a közgyűlésnek, hogy az új kórháznak „Erzsébet királyné-kórház“-zá való elnevezhetése végett a szükséges intézkedéseket tegye meg.

Kioszk a Deáktéren. Wamoscher Lajos főmérnök-helyettes, vízvezetési igazgató indítványára a városi tanács a Deáktéren kioszk föllállítását tervezi, hogy azzal is ráirányítsa a közönség figyelmét városunk e szép, de kevésbé látogatott sétányhelyére.

Városi közgyűlés. A holnapi havi közgyűlés tárgyait a tanács mult szombaton készítette elő. E szerint Wamoscher Lajos főmérnök indítványára a városháza külső ablakkereteit a nyár folyamán 2000 korona költséggel beföstetik. — 450 kor. költséggel három mezőri kunyhót létesítenek. — Az alsólőwerúti vasúti átjáró mentén 2 méter széles gyalogutat terveznek. — Az aszfalt rendkívüli drágasága folytán a postapalota előtt 2 méter szélességű betonrétegű utat készítenek. — A vasúti sor járdáját csak ideiglenesen készítik s a háztulajdonosokat csak a végleges ut elkészítése után fogják költség-hozzájárulásra kötelezni. — A kereskedelmi tanuló iskola ügyét olyformán oldják meg, hogy a kereskedők szövetsége minden kereskedő részére tandíjmentesen bocsátja a tervbe vett iskolát rendelkezésre, ha ezt ugy a város, mint az állam évi 1500 kor. segélyben részesíti. A város elhatározása akkor válik kötelezővé, ha az állam az 1500 koronát az intézmény részére biztosítja. — A vegyakisérleti állomás kibővítésére 8000 koronát szavaznak meg. — A két városi hegymester a betétszerkesztési bizottságban mint bizalmi férfiak működnek s e működésükért 4 kor. napidíjat kaptak. Most napidíjuk 6 koronára való fölemelését kérelmezik. A tanács érdemleges határozat előtt a bizottságnál — milyen mértékben való — elfoglaltságukat fogja megállapítani s ahhoz képest fog határozni. — A városi börtönőr lakását a rendőrség veszi át s ennek ellenében 320 kor. lakáspénzt indítványoznak részére. — A miniszter helybenhagyta a közgyűlés ama határozatát, mely szerint az orth. izr. elemi iskola akkor részesül városi támogatásban, ha tényleg fölépült. — Ferigó Kristóf olasz állampolgárt, aki 1894. év óta lakik Sopronban, itt háztulajdonos s felesége magyar állampolgár, 300 kor. lefizetése mellett a város kötelékébe fölveszik.

Halálos esés. A horvátországi gračaconi kir. járáshatóság hivatalos uton értesítette Sopronvármegye alispánját, hogy a sopron-megyei veperdi illetőségű Schön Pál a Zomanja községhez tartozó Pribudichon, a vasúti vonalnak 7 méter mély átvágásába leesett, minek következtében szörnyet halt.

Törvényszék. Augusztus 3-án lesz a soproni kir. törvényszék 5 tagu tanácsa előtt az első bűnügyi tárgyalás a gyorsított eljárás szerint. A mondott ítéletet megfölelbeznem lehet, azonnal jogerőssé válik a kihirdetés után. E tárgyaláson egy fiatal ember ügye kerül sorra, a ki 1000 K-át ígért egy őrmesternek, ha könnyebb szolgálatra osztja be.

Jegyzék. A buzalisztért, rozslisztért, buzalkorpáért követelhető legmagasabb árak a Duna jobbpartján, vagyis Baranya, Fejér, Győr, Komárom, Moson, Somogy, Sopron, Tolna, Vas, Veszprém és Zala vármegyék, Győr, Komárom, Pécs, Sopron és Székesfehérvár törvényhatósági joggal fölruházott városokban buzából kiörlött finom tézsliszt és dara métermázsánként 77.50 korona, főzöliszt q 59.50 korona, kenyérliszt q 41.47 korona, korpá és mindennemű őrlési hulladék q 18.00 korona. Rozsból kiörlött liszt q 42.24, korpá és mindennemű hulladék q 18.00 korona.

A csornai jótékony-egyesületek összege vasárnap augusztus hó 1-én az országos Vörös kereszt-egyesület javára, a beteg katonák szenvedéseinek enyhítésére az Izmosy telepen épített barakkokban nagy népünnepélyt rendez. — Gyülekezés délután 3 órakor a Fötéren. Az ünnepély sorrendje: 1. Délután 3 órakor gyermekfelvonulás és virágkorzó. 2. 4 órakor nagy hangverseny. 3. 5 órakor a sebesült és üdülő hadfiak énekszámja. 4. 6 órakor 2 katona művész zongora és hegedű versenye. 5. 7 órakor: „Magasabb bűvészet“. 6. 8 órakor katonák dalárdája. Ezt követik: Élő képek Przemysl ostromából, szórakozás cigányzene mellett stb. — Hivatalos mindenki. Külön meghívó nincs. Belépő díj: felnőtteknek 70 f, katonáknak s gyermekeknek 40 f.

Kenyérgyár Sopronban. Wamoscher Lajos főmérnök - helyettes egyik nemrég tartott ülésen kenyérgyár föllállítását indítványozta, városi kezelésben. Most ugy látszik valóra válik, amennyiben a Festetich-majorban, a lisztelárusítás helyén akarják ezt létesíteni és már a részletekről is tárgyalnak. Kezdetben 2500—3000 kenyér sütését tervezik, az üzemet azonban napi 10.000 kenyér elkészítésére rendezik be.

A 45. cs. és kir. gyalogezred távozása. Vasárnap délelőtt az itt állomásozva volt 45. cs. és kir. gyalogezred Przemyslbe költözött. A pályaudvaron a katonaság részéről megjelent Urbanek ezredes, Hasenfeld huszárörnagy, Mandl százados és Rudolf főhadnagy a 10. cs. és kir. hegyi tüzérezredből. A polgárság részéről ott volt Töpler Kálmán dr. polgármester, Szilvásy Márton dr. országgyűlési képviselő. Urbanek ezredes és Hasenfeld őrnagy bucsubeszéde után a polgármester Rosner ezredesnek csinos virágcsokrot nyújtott át emlékül. Közben az enekar az osztrák himnuszt intonálta, a vonat pedig megindult, hogy új állomására szállítsa a $\frac{3}{4}$ évig itt tartózkodott lengyel ezredet.

Soproni m. kir. állami felsőkereskedelmi iskola most befejezett tanévében gyakran érezte a nagy háboru hatásait. A szerkesztőségünknek is megküldött értesítőben, melyet Rátskay István helyettes igazgató adott ki, meleg s hálás szavakkal bucsuztatják a mult év november hó 17-én elhunyt Kajaba Lajost, az intézet igazgatóját s érdemes vezetőjét. Az intézet helyiségeit több ízben foglalták le katonai célokra, hogy az előadás csak későbbben volt megkezdhető, utóbb pedig kevesebb helyiségben ugyan, de a rendes módon volt folytatható. A tanulók ez évben 115-en voltak, 11-el kevesebben, mint az előző évben. Közülük 15-en katonai szolgálatra már bevonultak. Az intézet tanári kara és tanuló ifjusága is résztvett a hadsegélyezésben. A hadbavonultak részére karácsonykor 108 K 45 f-t gyűjtött. A női tanfolyam növendékei 24 db kötött meleg ruhadarabot adományoztak, 30 kg. fémét gyűjtöttek. A vörös kereszt egyesületnek 34 K-t, a vörös félhaldnak 15 K-t, a vak katonáknak 28 K-t gyűjtöttek. A tanári kar 1950 K-ás, az iskolai segélyalap 500 K-ás, az alsó- és felső osztály együtt 100 K-ás hadikölcsönt jegyzett. A női kereskedelmi tanfolyamnak 42 hallgatója volt.

Évzáró vizsgák a szombathelyi jegyző-tanfolyamon. A szombathelyi közigazgatási tanfolyamon f. hó 26-án kezdték meg az évzáró vizsgákat.

Lopás. Ruff Antal Ausztriából származó, többször megbüntetett egyén, Szabó József városi rendőr Király-utcai lakásába hatolt be és egy pár cipőt lopott. Az épen hazaérő rendőr lefogta a tolvajt.

Első sebesülteink az olasz harctérről szombaton érkeztek és a siketnémaintézetben nyertek elhelyezést, amely Grósz Sándor dr. orvos vezetése alatt áll. A sebesültek legtöbbször granátoktól származnak.

Szomorú ordináció. Reimsben, a híres katedrálisban minden évben nagy pompával folyt le a papnövéndékek pappá való szentelése. Az idén Luçon bibornok-érsek csak egyetlen egy klerikust ordinált s közben dörögtek az ágyuk.

A világháború költsége. A háborús államoknak a háború első esztendeje 100 milliárd koronába került. Eddig Anglia 24.2 milliárd korona, Franciaország 17.7 milliárd, Oroszország 18 milliárd, Olaszország 5 milliárd, Németország 16 milliárd és Ausztria és Magyarország 7 milliárd hadiadósságot csinált. Ez összesen 87.9 milliárdot tesz ki. A horribilis összegbe azonban nincs beleszámítva Belgium, Törökország és Szerbia kölcsönös szükséglete. Ha pedig még tekintetbe vesszük, hogy a háború folytán a semleges államok is hadikölcsönöket kényszerültek fölvenni, az első háborús esztendő száz milliárd koronás költsége egyáltalában nem látszik túlzottnak.

Két hajószerecsétlenség. A Morning Postnak jelentik Newyorkból: Honolulu-i hír szerint a Strathoena nevű brit kábelhajó a Fidzsiszigetek közelében elpusztult. Az Iris nevű kábelhajó szikratáviró útján jelenti, hogy kereste a menekülteket, de csak egyetlen egy embert talált. — A másik hajószerecsétlenségről a londoni Reuter-ügynökség csikágói jelentése ad hirt, amely szerint egy kiránduló-hajó háromszáz utassal elsüllyedt a Csikágó-folyóban.

A hadviselők veszteségei. Párisból jelentik: Az Angence Havas egy ellenőrizhetetlen hitelességű közleménye, az összes hadviselő államok eddigi veszteségeit öt millió halottra és hét millió sebesülte becsüli.

A Szent István-napi körmenet. Magyarország minden esztendőben kegyelettel ünnepli meg Szent István-napját, amikor országos jellegű körmenetben viszik körül a Szent Jobbot. Mióta ezt az ereklyét őrizzük, talán sohasem volt annyira aktuális, hogy az ünnep méreteiben és fényében minél hatalmasabb legyen, mint az idén. Az Országos Katolikus Szövetség már a katolikus nagygyűlések határozatai folytán is fölhívást intézett 1915. augusztus 20-nak megünneplése érdekében, ezt szétküldötte az egész országba, hogy amennyire csak a viszonyok megengedik, a hívek minél nagyobb serege zarándokoljon fel Budapestre és kísérje útján a Szent Jobbot. Emellett fölkérte a lelkeskedő papságot, hogy mindenütt az országban készítsék elő az első magyar király emlékének megünneplését. Ebben az évben a szokásos megemlékezéshez csatlakozzék milliók ajkáról az ima, amely diadalt és dicsőséget kér az igazságért küzdő fegyvereknek.

Beküldetett. Kaptuk a következő levelet:

Igen Tisztelt szerkesztő Úr!

Engedje meg, hogy egy keveset írjak Önnek, vagy ha helyet ad b. lapjában is, közzé teheti, szólván a „drágaságról” mely a falusi bevásárló közönséget sujtja.

Bánt ugyanis az, hogy Budapesten, a legdrágábbnak kikiáltott városban sem drágább a tojás, csirke stb. élelmicikk, mint itt Iván kisközségben Sopron megyében.

Bánt, hogy írja Vulpes „Az Ujság” című lapban, hogy okosan tennék a városi cse-

lédtartó urnók, ha kiküldenék falura cselédjeiket bevásárolni, mi által olcsóbban jutnának élelmiszerekhez.

Tulajdonképpen neki kellene írnom választ cikkére, de az talán hiábavaló lenne, abból nem várhatnék orvoslást, mert nem lakom Pest megyében, vele csak az itteni viszonyokat ismertetném, amit esetleg innen is meg tudhat: hogy bizony éppen annyi lenne innét oda, akár cseléd útján, akár postai szállítást útján, mintha mi hozatnánk Budapestről.

Én azonban azt szeretném elérni jelen soraimmal, hogy illetékes körök határozzák meg, miszerint a tyukászok, miként városban, úgy falun is hány darab tojást vehetnek 2 koronáért, mert ha 16 darabot vesznek mint jelenleg, úgy mi helybeliek is csak annyit kapunk. A csirkét darabonként 2 koronáért, a tejet 20 fillérért adják és nem tudhatni, vajjon a jövő héten nem lesz-e még drágább. Engem, ki azért lakom falun, hogy olcsóbban élhessek, igen bánt e helyzet.

A városi árusokat már rendszabályozták, azért szeretném és nagyon üdvös volna, ha ez aránytalan drágaságról illetékes helyen is tudomást szerezzenek.

Midőn ezt a tekintetes szerkesztő urra bízom, bocsánatát kérem panaszkodásomért s vagyok szívélyes üdvözlettel

Soproniván, 1915. évi július hó 20.

hű előfizetője:

Özv. NÉMETHNÉ.

Lopás. Kheim Tófor hentes, Ferenc Ferdinánd-u. lakásába pénteken délután behatolt Horváth Vilmos volt alkalmazottja s körülbelül 3400 K készpénzt ellopott. A rendőrség hamarosan kézrekerítette s a lopott összeg nagy része is megkerült.

Horváth József

hatós. enged. közvetítő-, cseléd-szerző-intézet és pincérügynök.

Sopron. Uj-utca 6. sz. Telefon 222.

Közvetitek eladást és vevést, házakat, birtokokat, vendéglőket, löwereket, kerteket, lakásokat és mindennemű személyzetet. — Tartok egyszersmind egy lakáshirdetőt kiadó lakásokra.

Anekdóták, élcek.

A híres festőről, Munkácsy Mihályról mondják a következő kedves anekdotát: Egy előkelő bécsi felkereste a mestert Párizsban és közölte a mesterrel, hogy szívesen venne festményeiből néhányat, „de” — tette hozzá — „nem szeretném, ha a mai árakat fizetné meg velem. Talán utalhatna valahová, ahol kedvezőbb áron kaphatnék néhányat festményeiből? Különösen olyanokat igényelnék, melyeket Ön ifjú éveiben festett, szóval valami olcsóbbat. — „Hogyne”, felelte a mester, „szülőföldemben, Munkácsot találhatók még két-háromszáz darab belőlük, azokban a házakban, melyeket festettem, mikor még Lieb Mihály — mázolósegéd voltam.

Turista: Kedves Máyer, nincs magának egyáltalán nagyobb számara? — *Hegyvezető:* Bocsánat, nagyságos uram, olyan nagy számarat, mely önhöz illene, nehezen fog találni.

Feleség (a későn jövő urához): Igen, most jössz haza? Nem fogadtad meg szentül ma, hogy vacsora után azonnal lefeküdsz? Ez nálatok az adott szó szentsége?! — *Férj:* De, kedves asszonykám, én még nem vacsoráltam! Most eszem és azonnal le is fogok feküdni.

Feleség (utrakészen a fürdőbe, — az otthon maradó férjhez): Nézd kedves Karim, ez a legújabb utazó-kosztümöm, hogy tetszem neked benne? — *Férj:* O, legkedvesebb Emiliám, utazóruhában szeretlek leginkább látni.

Adakozzunk a vak katonák számára!

E célra adományokat szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk is elfogad és nyilvánosan nyugtat.

3 szobás lakás kerestetik nov. 1-ére

Cim: a kiadóhivatalban.

Harcoló szövetségeseink színeivel ellátott táboriposta boríték kiadóhivatalunkban megrendelhető.

Habermann Gyula

díszmű-, norinbergi és játékarúkereskedő

Sopron, Várkerület 81. sz.

Telefon-szám 371.

Olcsó árak!

Figyelmes kiszolgálás!

Ajánlja nagy raktárát díszmű, norinbergi- és játékarúkereskedésében.